

Urnafal

*kisdiák Dettán
gombos cipője van és büszke rá
zsakettben érettségizik
később csak egy öltönye van
elszi naponta öt Leventét
elolvas félkönyvtárnyi könyvet
három nyelven beszél
s írógépet kopogtat
egy egérszagú pinceirodában
a nők azt mondják róla
ólomkatona édes
harminchatos csizmát visel
kizárják
internálják
rongyokat mos egy fateknőben
kofferokat cipel mások után
elszi naponta öt pipát szabolcsi
dohányból olcsóbb mint a Terv
az pléhdobozban van
kishivatalnok egy kisvállalatnál
okulásul és vigaszul
elolvas újabb félkönyvtárnyi könyvet
vállamra teszi könnyű szép kezét
beszél hozzám
marék történelem
marék hamu
e betonsivár urnafalban
PETRI FERENC
1909—1984
egy fölirat
egy tábla
s két csavar*

P. F. rajkrónikás feljegyzéseiből

*Tegnap számháborúzni voltunk.
A számháború az egy hadijáték.
Az Oroszlán órs lett a második.
Ez azért volt, mert a Kovács
Laci elszunnyadt egy bokorban.*

A Kopasz Matyi kérésére
azonnal összeült a rajtanács;
a vád: ébertelenség.
A Kovács Laci sírt, mert nem tudta,
mi az. Azt mondta: akármilyen is az,
bocsásunk meg neki. Ő ötkor kel,
mert anyukája akkor viszi a hűgát
bölcsődébe, éjjeliőr papája hatra
jön haza, úgymint megébred. Ezt
néhányan sehogy se hitték, mert
a Lacika papája dr. Kovács. Ki
hallott már ilyet? A tanító néni
azt mondta: ti ezt még úgysem
értitek, pedig máskor ilyet
sohasem mondott. Aztán döntött
a rajtanács. A következő háborúból
kitiltottuk Kovács Lacit. Azóta
focizunk minden őrsi órán.

Mese a félműltből

Szende az előadót nézte áhítattal,
Szundi titokban többször ásitott,
Morgó úgy morgott, meg ne hallják.
Vidor csak kuncogott magában.
Tudor tervelte ki a dolgot,
Hapci azonnal rátüsszentett,
Kuka volt csak, ki semmit sem tudott;
azt sem tudta, hogy kis kezét miért emelte,
amikor egyhangúan megszavazták:
holnaptól legyen Hófehérke csillás.
Az ülésen részt vett egyébként
a traktorosnők képviselőjében
megfigyelőként Csipke Rózsika.
Okos döntés volt, mondta meghatottan.
Két éve volt már akkor meddő.

Prométheusz és isten párbeszéde

— Az arcod meggyötört,
a tested sebhelyes;
vitázol még velem?

— Megvan már mind az öt sebem.
Az arcom végleges,
s előtted tiszta lap.

— Tüzet lobbantasz mégis, ember?

— Igen, mert fenn a Nap.

Casanova utolsó éjszakája

*Ki volt az én szerelmem végül is?
Mindegyikük és egyikük sem.
Rájöttem régen, untatnak a nők,
nem engem, hírnevem szerették —
miért akartam méltó lenni hozzá?
Hogy én erős? S a gyöngye nők a gyöngék?
Ilyet csak férfi hisz, s bíró, ki ostoba.
Már érzem, végleg elmegyek ma éjszaka —
a Föld szegényebb lesz egy nagy balekkel.*

SZEPESI ATTILA

Rouault: Külváros

*Városvég. Szennyes utcapart.
Fákat kormoz a felleg árnya.
Körül kiégett fegyenc-arcok
kései napfogyatkozása.*

*Emléktelen magába néz
görbedt bohóc, rekedt borissza.
Áll mozdulatlan és vakon
mind elfeledve és kifosztva.*

*Fölöttük billent feszület.
Fölöttük tépett varju szárnya.
Mindegy: madárszárny, feszület.
Borong feketén és kitarva.*

*Csupa magányos idegen.
Kisebzett emlék. Szörnyü torzó.
Gubbasztó keselyűkhöz és
elizzott kövekhez hasonló.*